

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 28 augustus 2023
(OR. en)

12451/23

**Interinstitutioneel dossier:
2023/0301(NLE)**

PECHE 322

VOORSTEL

van:	de secretaris-generaal van de Europese Commissie, ondertekend door mevrouw Martine DEPREZ, directeur
ingekomen:	28 augustus 2023
aan:	mevrouw Thérèse BLANCHET, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie
nr. Comdoc.:	COM(2023) 492 final
Betreft:	Voorstel voor een VERORDENING VAN DE RAAD tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden in de Oostzee voor 2024 en tot wijziging van Verordening (EU) 2023/194 wat betreft bepaalde vangstmogelijkheden in andere wateren

Hierbij gaat voor de delegaties document COM(2023) 492 final.

Bijlage: COM(2023) 492 final

EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 28.8.2023
COM(2023) 492 final

2023/0301 (NLE)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden in de Oostzee voor 2024 en tot wijziging van Verordening (EU) 2023/194 wat betreft bepaalde vangstmogelijkheden in andere wateren

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• Motivering en doel van het voorstel

Overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid¹ (“de GVB-basisverordening”) moeten de levende mariene biologische rijkdommen zo worden geëxploiteerd dat de populaties van de gevangen soorten zich herstellen tot en zich kunnen handhaven op een niveau dat hoger is dan datgene wat de maximale duurzame opbrengst (“MDO”) kan opleveren. Een belangrijk instrument hiervoor is de jaarlijkse vaststelling van de vangstmogelijkheden in de vorm van totale toegestane vangsten (“TAC’s”) en quota.

Verordening (EU) 2016/1139 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het meerjarenplan voor de Oostzee² bevat de diverse streefbandbreedten voor de visserijsterfte. Deze bandbreedten worden in dit voorstel gebruikt om de doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) te realiseren, en met name de MDO te bereiken en te behouden.

Met dit voorstel worden de vangstmogelijkheden van de lidstaten voor 2024 voor de commercieel belangrijkste visbestanden in de Oostzee vastgesteld. Het voorstel is ook bedoeld om de mariene recreatievisserij te reglementeren voor zover dat nodig is om de onder deze verordening vallende visbestanden in stand te houden. Om de jaarlijkse besluiten inzake TAC’s en quota te vereenvoudigen en te verduidelijken, worden de vangstmogelijkheden in de Oostzee sinds 2006 bij een afzonderlijke verordening vastgesteld.

• Verenigbaarheid met bestaande bepalingen op het beleidsterrein

In het voorstel worden TAC’s en quota vastgesteld op een niveau dat verenigbaar is met de doelstellingen van de GVB-basisverordening.

• Verenigbaarheid met andere beleidsterreinen van de Unie

Het voorstel is in overeenstemming met de andere beleidsgebieden van de Unie, en met name met het milieubeleid.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

• Rechtsgrondslag

De rechtsgrondslag van dit voorstel is artikel 43, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU).

• Subsidiariteit (bij niet-exclusieve bevoegdheid)

Het voorstel valt onder de exclusieve bevoegdheid van de Unie, als bedoeld in artikel 3, lid 1, punt d), VWEU. Het subsidiariteitsbeginsel is derhalve niet van toepassing.

¹ Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).

² Verordening (EU) 2016/1139 van het Europees Parlement en de Raad van 6 juli 2016 tot vaststelling van een meerjarenplan voor de kabeljauw-, haring- en sprotbestanden in de Oostzee en de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2187/2005 van de Raad en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1098/2007 van de Raad (PB L 191 van 15.7.2016, blz. 1).

- **Evenredigheid**

In het voorstel worden de vangstmogelijkheden aan de lidstaten toegewezen overeenkomstig de doelstellingen van de GVB-basisverordening en het meerjarenplan voor de Oostzee. Krachtens artikel 16, leden 6 en 7, en artikel 17 van de GVB-basisverordening beslissen de lidstaten zelf hoe zij de hun toegewezen vangstmogelijkheden volgens bepaalde in die artikelen vastgestelde criteria toewijzen aan vissersvaartuigen die hun vlag voeren. De lidstaten beschikken dan ook over de nodige beoordelingsmarge om met het oog op de benutting van de onder het voorstel vallende vangstmogelijkheden de toegewezen TAC's te verdelen volgens het sociale/economische model van hun voorkeur.

- **Keuze van instrument**

Een verordening wordt als het meest geschikte instrument beschouwd omdat hiermee voorschriften kunnen worden vastgesteld die rechtstreeks van toepassing zijn op de lidstaten en de betrokken bedrijven. Zo kan ervoor worden gezorgd dat de voorschriften tijdig en op geharmoniseerde wijze worden uitgevoerd, hetgeen tot grotere rechtszekerheid leidt.

3. EVALUATIE, RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Raadpleging van belanghebbenden**

De Commissie heeft, met name via de adviesraad voor de Oostzee, belanghebbenden geraadpleegd op basis van haar mededeling *Duurzamere visserij in de EU: stand van zaken en oriëntaties voor 2024*³ (COM(2023) 303 final). De Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) leverde de wetenschappelijke basis voor het voorstel. Met de voorlopige standpunten die de geraadpleegde belanghebbenden over de betrokken visbestanden hebben ingenomen, is rekening gehouden voor zover dat mogelijk was zonder tegen het bestaande beleid in te gaan of de toestand van kwetsbare bestanden te verslechteren.

Het wetenschappelijke advies over vangstbeperkingen en over de toestand van de bestanden werd in juni 2023 ook met de lidstaten besproken in het regionale forum Baltfish.

- **Bijeenbrengen en gebruik van expertise**

De Commissie heeft de ICES geraadpleegd over de te volgen methodiek. Het wetenschappelijk advies van de ICES is gebaseerd op een door zijn deskundigengroepen en besluitvormingsorganen opgezet advieskader en wordt uitgebracht in lijn met zijn kaderpartnerschapsovereenkomst met de Commissie.

De Unie verzoekt de ICES jaarlijks om wetenschappelijk advies over de toestand van de belangrijke visbestanden. Het ontvangen advies heeft betrekking op alle bestanden in de Oostzee en er worden TAC's voorgesteld voor de commercieel belangrijkste bestanden³.

- **Effectbeoordeling**

Het voorstel maakt deel uit van een langetermijnaanpak waarbij de visserijen worden gebracht en behouden op niveaus die op lange termijn duurzaam zijn. Na verloop van tijd zou deze aanpak moeten leiden tot (i) een stabiele visserijdruk, (ii) hogere quota en bijgevolg (iii) een beter inkomen voor de vissers en hun gezinnen. De toename van de aanlandingen zal naar verwachting ten goede komen aan de visserijsector, de consument, de verwerkende industrie en de detailhandel, en de rest van de sector die gelieerd is aan de commerciële visserij en de recreatievisserij. In deze context moet het verband tussen duurzame visserij en een gezond

³ <http://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx>

marien milieu in de Oostzee worden benadrukt, in overeenstemming met de biodiversiteitsstrategie en andere verwante initiatieven, met name het EU-actieplan voor mariene ecosystemen en visserij⁴.

Het is de bedoeling om met dit voorstel een kortetermijnaanpak te vermijden en te streven naar duurzaamheid op de lange termijn. Daarom wordt in het voorstel rekening gehouden met initiatieven van belanghebbenden en adviesraden indien deze door de ICES en/of het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV) positief zijn beoordeeld. Het voorstel van de Commissie tot hervorming van het GVB was gebaseerd op een effectbeoordeling (SEC(2011) 891) waarin werd gesteld dat de verwezenlijking van de MDO-doelstelling een noodzakelijke voorwaarde is om tot ecologische, economische en sociale duurzaamheid te komen en dat deze drie doelstellingen niet los van elkaar kunnen worden verwezenlijkt.

Dankzij de besluiten over de vangstmogelijkheden in de Oostzee is het tot 2019 gelukt om bij de vaststelling van de TAC's de visserijsterfte binnen de MDO-bandbreedten te brengen voor alle bestanden met een MDO-advies, behalve voor haring in het westelijke deel van de Oostzee. Ook lijkt het dankzij deze besluiten te zijn gelukt om de bestanden weer op te bouwen en de vangstcapaciteit en de vangstmogelijkheden weer met elkaar in evenwicht te brengen. In 2019 werd echter duidelijk dat kabeljauw in het oostelijke deel van de Oostzee onder zware druk staat. Sindsdien wordt in de ICES-ramingen erop gewezen dat dit bestand de komende jaren hoogstwaarschijnlijk uitgeput zal blijven. In 2021 werd duidelijk dat ook het kabeljauwbestand in het westelijke deel van de Oostzee al jaren onder biologisch veilige grenzen ligt (d.w.z. onder het zogenoemde B_{lim} -referentiepunt). Voorts wees de ICES erop dat ook diverse zalmopopulaties zeer zwak zijn. Terwijl de ICES er tot 2020 van uitging dat de biomassa van haring in het centrale deel van de Oostzee onder een gezond niveau lag (d.i. onder het zogenoemde $B_{trigger}$ -referentiepunt), is hij nu van mening dat de biomassa in feite al sinds het midden van de jaren 1990 rond B_{lim} lag, en gedurende een aantal jaren onder B_{lim} . Tot slot ging de ICES er tot 2022 in zijn ramingen vanuit dat haring in de Botnische Golf zeer dicht bij de $B_{trigger}$ -limiet was gekomen, maar nu is zijn inschatting dat het bestand al sinds 2021 onder die limiet ligt. Daarom moet er nog meer vooruitgang worden geboekt om de MDO voor alle bestanden in de Oostzee te bereiken en te behouden.

Op 31 mei 2023 heeft de ICES zijn wetenschappelijke adviezen voor de verschillende bestanden in de Oostzee gepubliceerd. Volgens de ICES-ramingen ligt de biomassa van haring in het westelijke deel van de Oostzee en van kabeljauw in het oostelijke en het westelijke deel van de Oostzee nog steeds onder B_{lim} . De biomassa van haring in het centrale deel van de Oostzee bevindt zich nu ook onder B_{lim} en die van haring in de Botnische golf onder $B_{trigger}$. Kabeljauw in zowel het oostelijke als het westelijke deel van de Oostzee en zalm in de Finse Golf krijgen een voorzorgsadvies. Voor de overige zeven bestanden is het volgende MDO-advies uitgebracht:

- sprot, haring in de Golf van Riga en schol liggen boven $B_{trigger}$;
- haring in de Botnische Golf is onder $B_{trigger}$ gedaald;
- haring in het westelijke en het centrale deel van de Oostzee ligt onder B_{lim} ;
- de toestand van zalm in het hoofdbekken blijft van populatie tot populatie sterk uiteenlopen (variëren van onder R_{lim} tot boven R_{MDO}).

⁴ COM(2023) 102 final van 21 februari 2023.

Rekening houdend met het bovenstaande wordt voorgesteld de aanpak voor zalm in het hoofdbekken te handhaven, maar de TAC met 15 % te verlagen ten opzichte van 2023. Voor zalm in de Finse Golf wordt voorgesteld de vangstmogelijkheden met 7 % te verhogen ten opzichte van 2023. Voor haring in de Golf van Riga is het voorstel dat de vangstmogelijkheden met 20 % worden verlaagd ten opzichte van 2023. Voor de andere bestanden heeft de Commissie de ICES verzocht nadere informatie te verstrekken over de intersoortenrelaties en de onvermijdelijke bijvangsten. De Commissie zal haar voorstel actualiseren zodra zij deze informatie van de ICES heeft ontvangen.

Daarom kan de economische impact van het voorstel voor 2024 in dit stadium niet worden geraamd, maar voor alle lidstaten zullen de vangstmogelijkheden dalen.

- **Resultaatgerichtheid en vereenvoudiging**

Het voorstel blijft flexibel wat betreft de toepassing van quota-uitwisselingsmechanismen die al in de vorige jaren waren vastgelegd in de verordeningen inzake de vangstmogelijkheden in de Oostzee. Er worden geen nieuwe regels of nieuwe administratieve procedures voor de overheidsinstanties (van de Unie of op nationaal niveau) voorgesteld die tot hogere administratieve lasten zouden kunnen leiden.

Het voorstel betreft een jaarlijkse verordening, dit keer voor 2024, en bevat derhalve geen herzieningsclausule.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Het voorstel heeft geen gevolgen voor de begroting van de Unie.

5. OVERIGE ELEMENTEN

- **Uitvoeringsplanning en regelingen betreffende controle, evaluatie en rapportage**

De monitoring van het gebruik van de vangstmogelijkheden in de vorm van TAC's en quota is ingesteld bij Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad⁵.

- **Artikelsgewijze toelichting**

In dit voorstel worden de vangstmogelijkheden voor bepaalde bestanden en groepen bestanden in de Oostzee voor 2024 vastgesteld.

Bij de vaststelling van de quota van de Unie voor met de Russische Federatie gedeelde bestanden zijn de desbetreffende hoeveelheden van deze bestanden in mindering gebracht op de door de ICES geadviseerde vangsten. De aan de lidstaten toegewezen TAC's en quota zijn vermeld in de bijlage bij het voorstel.

Voor kabeljauw in het oostelijke deel van de Oostzee is de ICES nog steeds niet in staat de waarden van de F_{MDO} -bandbreedten te bepalen. Daarom heeft hij voor 2024 opnieuw een

⁵ Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een controleregeling van de Unie die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008 en (EG) nr. 1342/2008 en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006 (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1).

voorzorgsadvies uitgebracht. Voor het vijfde achtereenvolgende jaar adviseert de ICES nulvangsten voor kabeljauw in het oostelijke deel van de Oostzee. Volgens de ICES-raming bedraagt de bestandsomvang slechts 71 % van de B_{lim} -waarde in 2023 en blijft deze op middellange termijn onder dat niveau, zelfs als er helemaal geen visserij plaatsvindt. Voorts raamt de ICES dat de rekrutering (jonge aanwas) nog steeds gering is. Gezien de uitputting van het bestand zijn al vanaf 2019 strenge maatregelen genomen. De gerichte visserij op kabeljauw in het oostelijke deel van de Oostzee is gesloten, behalve voor louter wetenschappelijke visserij, en de TAC blijft beperkt tot onvermijdelijke bijvangsten om verstikking van de meeste andere visserijen in de Oostzee te voorkomen. Sinds 2019 zijn verdere, functioneel met de vangstmogelijkheden verband houdende herstelmaatregelen aangenomen in de vorm van een paaisluiting voor de piek van de paaiperiode en voor de potentiële paaï- en paaïtrekgebieden. Voor louter wetenschappelijke visserij, bepaalde vormen van kleinschalige kustvisserij met passief vistuig en bepaalde haringvisserijen voor menselijke consumptie zijn uitzonderingen op de paaisluiting vastgesteld. Bovendien is de recreatievisserij in het belangrijkste verspreidingsgebied sinds 2020 verboden omdat in deze visserij, afgezet tegen de bijvangst-TAC, aanzienlijke hoeveelheden worden gevangen. Aangezien deze herstelmaatregelen nog niet lang genoeg zijn ingevoerd om de toestand van het bestand te kunnen verbeteren, stelt de Commissie overeenkomstig artikel 16, lid 4, van de GVB-basisverordening voor ze te handhaven, maar een einde te maken aan de uitzondering op de paaisluitingsperiode voor bepaalde haringvisserijen omdat de gerichte haringvisserij in het centrale deel zal worden gesloten. Voor het TAC-niveau wacht de Commissie op informatie van de ICES over het niveau van onvermijdelijke bijvangsten van kabeljauw uit het oostelijke deel van de Oostzee in andere visserijen. Deze informatie is noodzakelijk omdat de thans beschikbare informatie dateert van 2020 en de omstandigheden van de visserij sindsdien zijn veranderd, met name door de buitengewoon hoge rekrutering van schol de afgelopen jaren.

In het ICES-advies voor kabeljauw in het westelijke deel van de Oostzee worden al tal van jaren grote onzekerheden gemeld. In zijn advies voor 2021 gaf de ICES aan dat het bestand zich het grootste deel van de voorgaande tien jaar onder B_{lim} bevond. Als gevolg hiervan heeft de Raad al in 2021 besloten de gerichte visserij te sluiten, behalve voor louter wetenschappelijke visserij, en de TAC te beperken tot onvermijdelijke bijvangsten om verstikking van andere visserijen te voorkomen. Ook heeft de Raad andere, reeds bestaande en functioneel met de vangstmogelijkheden verband houdende herstelmaatregelen gehandhaafd of aangescherpt. Met name heeft de Raad de paaisluiting voor de piek van de paaiperiode en de potentiële paaïgebieden gehandhaafd, met uitzonderingen voor i) louter wetenschappelijke visserij, ii) bepaalde vormen van kleinschalige kustvisserij met passief vistuig, iii) bepaalde haringvisserijen voor menselijke consumptie, en iv) de visserij op tweekleppige weekdieren in bepaalde ondiepe wateren. Bovendien heeft de Raad de paaisluitingsperiode uitgebreid tot de recreatievisserij. Buiten de paaisluitingsperiode heeft de Raad de meeneemlimiet voor de recreatievisserij verlaagd tot één vis per visser per dag. Omdat de onzekerheden aanhouden, heeft de ICES besloten zijn advies voor 2024 neerwaarts bij te stellen tot categorie 3 (voorzorgsadvies) en het niveau van de aanbevolen totale vangsten van kabeljauw in het westelijke deel van de Oostzee met -97 % te verlagen. Volgens de ICES bevond de biomassa van het bestand zich gedurende het grootste deel van de voorbije 15 jaar onder B_{lim} , en in 2022 zelfs op een historisch dieptepunt. Hoewel de biomassa sinds 2022 licht is toegenomen, blijft zij ver onder B_{lim} . Gezien het lage vangstadvis stelt de Commissie overeenkomstig artikel 16, lid 4, van de GVB-basisverordening voor de recreatievisserij stop te zetten, de gerichte visserijen gesloten te houden, de paaisluitingen te handhaven en een einde te maken aan de uitzondering voor bepaalde haringvisserijen omdat de gerichte haringvisserij in het westelijke en het centrale deel van de haringvisserij zal

worden gesloten. Voor het TAC-niveau wacht de Commissie op informatie van de ICES over het niveau van onvermijdelijke bijvangsten van kabeljauw uit het westelijke deel van de Oostzee in andere visserijen, met name de platvisvisserij.

Al minstens sinds de jaren 1990 constateert de ICES dat de toestand van de rivierbestanden van zalm in het Oostzeegebied heterogeen is: sommige zijn gezond, andere zijn uiterst zwak. In aansluiting op een benchmarkingstudie gaf de ICES in zijn advies voor 2022 voor het eerst aan dat alle commerciële en recreatieve zalmvangsten in het hoofdbekken, die per definitie gemengde visserijen zijn waarbij zalm wordt gevangen uit zowel gezonde als zwakke rivierbestanden, moeten worden stopgezet om de zwakke rivierbestanden te beschermen. Tegelijk oordeelde de ICES echter dat het nog mogelijk was de bestaande gerichte visserij in de kustgebieden van de Botnische Golf en de Ålandzee (ICES-deelsectoren 29N, 30 en 31) tijdens de zalmzomertrek voort te zetten. Daarom heeft de Raad sinds 2021 besloten om de gerichte zalmvisserij in het hoofdbekken te sluiten en een bijvangst-TAC voor onvermijdelijke bijvangsten vast te stellen, met een vrijstelling voor louter wetenschappelijke visserij, maar ook om de gerichte zalmvisserij in die noordelijke kustgebieden tijdens de zomerperiode open te houden. Voorts heeft de Raad sinds 2021 ook verdere, met de vangstmogelijkheden verband houdende herstelmaatregelen vastgesteld en heeft hij een verbod ingesteld op de visserij met beuglijnen buiten vier zeemijl gemeten vanaf de basislijnen. Daarnaast heeft de Raad sinds 2021 besloten dat in de recreatievisserij een dagelijkse meeneemlimiet van één zalm met ingeknipte vin per visser geldt in de gebieden en de perioden waarin de gerichte commerciële visserij is gesloten, en dat technieken waarbij de vangst meteen wordt teruggezet, verboden zijn. In zijn advies voor 2024 herhaalt de ICES dat alle commerciële en recreatieve zalmvangsten in het hoofdbekken moeten worden stopgezet om het zwakke rivierbestand te beschermen, terwijl sommige gerichte zalmvisserijen onder bepaalde voorwaarden kunnen worden voortgezet. Aangezien één rivierbestand van zalm in de Botnische Zee (ICES-deelsector 30) onder het desbetreffende referentiepunt ligt, is de ICES echter van mening dat de gerichte visserij in de kustgebieden tijdens de maanden van de zomertrek alleen mogelijk is in de Botnische Baai (ICES-deelsector 31) en dat het niveau van de totale vangsten dienovereenkomstig moet worden verlaagd. Op basis hiervan stelt de Commissie overeenkomstig artikel 16, lid 4, van de GVB-basisverordening voor om i) de gerichte visserij te beperken tot de Botnische Baai, ii) de TAC aan te passen tot het door de ICES aanbevolen niveau, en iii) de huidige herstelmaatregelen te handhaven.

De ICES heeft voor 2024 voor zalm in de Finse Golf een voorzorgsadvies uitgebracht. Op basis daarvan stelt de Commissie een TAC voor overeenkomstig artikel 16, lid 4, van de GVB-basisverordening. De Commissie stelt ook het behoud voor van i) de beperkte flexibiliteit tussen de gebieden voor de twee TAC's voor zalm, ii) het verbod om buiten vier zeemijl op zeeforel te vissen, en iii) het verbod op het gebruik van beuglijnen voor de visserij op zeeforel of zalm buiten vier zeemijl.

De beoordeling van haring in de Botnische Golf was de afgelopen jaren omgeven met onzekerheid. In zijn advies voor 2023 stelde de ICES zijn raming van de biomassa van het bestand neerwaarts bij en schatte hij dat deze tot net boven B_{trigger} was gedaald. De ICES gaf aan dat deze ontwikkeling waarschijnlijk te wijten was aan het feit dat haring steeds kleiner wordt, een verschijnsel dat al enige tijd in bepaalde kustvisserijen wordt waargenomen. In zijn advies voor 2024 heeft de ICES de biomassa van het bestand verder naar beneden bijgesteld; deze ligt nu onder B_{trigger} . Bovendien is er een waarschijnlijkheid van 9 % dat het bestand in 2025 onder B_{lim} zal dalen, zelfs bij nulvangst. Op basis hiervan stelt de Commissie voor de gerichte visserij te sluiten overeenkomstig artikel 4, lid 6, van het meerjarenplan voor de Oostzee. Voor het TAC-niveau wacht de Commissie op informatie van de ICES over het

niveau van onvermijdelijke bijvangsten van haring uit de Botnische Golf in andere visserijen, met name de sprotvisserij.

In zijn advies voor 2024 heeft de ICES de bestandsomvang van haring in het westelijke deel van de Oostzee geraamd op slechts 71 % van de B_{lim} -waarde in 2023. Ook gaat de ICES ervan uit dat de biomassa minstens tot 2025 onder B_{lim} blijft, zelfs als er helemaal geen visserij plaatsvindt. De rekruterings is al vele jaren historisch laag. Aangezien de biomassa van haring in het westelijke deel van de Oostzee in de nabije toekomst in geen van de vangstscenario's boven B_{lim} komt, geeft de ICES voor het zesde jaar op rij een nulvangstadvis. De Raad heeft sinds 2021 besloten de gerichte visserij te sluiten, behalve voor louter wetenschappelijke visserij en kleinschalige kustvisserij, en een TAC voor onvermijdelijke bijvangsten vast te stellen om verstikking van andere visserijen te voorkomen. Aangezien deze herstelmaatregelen nog niet lang genoeg zijn ingevoerd om de toestand van het bestand te kunnen verbeteren, stelt de Commissie overeenkomstig artikel 4, lid 6, van het meerjarenplan voor de Oostzee voor om de gerichte visserij gesloten te houden en de vrijstelling voor kleinschalige kustvisserij te beëindigen. Voor het TAC-niveau wacht de Commissie op meer informatie van de ICES over het niveau van onvermijdelijke bijvangsten van haring uit het westelijke deel van de Oostzee in andere visserijen. Die informatie is noodzakelijk omdat de kleinschalige visserij moet worden gesloten en de momenteel beschikbare informatie ontoereikend lijkt om een passende TAC voor te stellen.

De afgelopen jaren is de toestand van de biomassa van haring in het centrale deel van de Oostzee onzeker. Daarom heeft de ICES in 2023 een benchmarkingstudie uitgevoerd. De ICES gaat er nu vanuit dat de biomassa van het bestand zich gedurende het grootste deel van de voorbije dertig jaar, en ook recentelijk, onder B_{lim} bevond. Zelfs bij nulvangst is er een waarschijnlijkheid van 22 % dat het bestand in 2025 onder B_{lim} zal blijven. Daarom stelt de Commissie voor de gerichte visserij te sluiten overeenkomstig artikel 4, lid 6, van het meerjarenplan voor de Oostzee. Voor het TAC-niveau wacht de Commissie op informatie van de ICES over het niveau van onvermijdelijke bijvangsten van haring uit het centrale deel van de Oostzee in andere visserijen, met name de sprotvisserij.

Net als in voorgaande jaren blijkt uit het ICES-advies voor 2024 voor haring in de Golf van Riga dat sommige haringen uit het centrale deel van de Oostzee migreren van het hoofdbekken naar de Golf van Riga en dat sommige haringen uit de Golf van Riga in de omgekeerde richting migreren naar het hoofdbekken. Daarnaast stelt de ICES, net als in voorgaande jaren, voor deze migrerende haringen toe te voegen aan/af te trekken van de TAC voor haring in de Golf van Riga. Aangezien het haringbestand in het centrale deel van de Oostzee onder B_{lim} ligt en de vangsten van haring in het centrale deel van de Oostzee daarom zoveel mogelijk moeten worden beperkt, is de Commissie voor 2024 echter van mening dat het niet passend zou zijn vangsten van haring uit het centrale deel van de Oostzee toe te voegen aan de TAC voor haring in de Golf van Riga. Wel is de Commissie van mening dat het passend is de hoeveelheid haring van de Golf van Riga die uit die golf migreert, in mindering te blijven brengen, aangezien die haring niet langer aanwezig is in de Golf van Riga. De daaruit voortvloeiende F_{MDO} -puntwaarde voor de TAC voor haring in de Golf van Riga komt neer op een daling met -23 %. Op basis daarvan, en aangezien het bestand boven $B_{trigger}$ ligt, stelt de Commissie voor de TAC overeenkomstig artikel 4, lid 5, punt c), van het meerjarenplan voor de Oostzee in de bovenste bandbreedte vast te stellen om de verlaging van de TAC te beperken tot -20 %.

De TAC voor schol is een combinatie van i) het MDO-advies voor het bestand in de deelsectoren 21, 22 en 23, en ii) het MDO-advies voor het bestand in de deelsectoren 24 tot en met 32, dat de ICES in 2022 opwaarts had bijgesteld tot ICES-gegevenscategorie 2 (MDO-advies). Volgens het ICES-advies voor 2024 vertoonden beide bestanden in 2019-2021 een

buitengewone aanwas. Bovendien is de totale aanlanding aanzienlijk gedaald en is de teruggooi toegenomen. Daarnaast moet rekening worden gehouden met interacties tussen de soorten, aangezien kabeljauw een onvermijdelijke bijvangst in de scholvisserij is en de bijvangsten behoorlijk groot kunnen zijn, met name zolang geen selectiever vistuig wordt gebruikt. Voor het TAC-niveau wacht de Commissie op informatie van de ICES over het niveau van onvermijdelijke bijvangsten van kabeljauw in de scholvisserij.

Volgens het ICES-advies voor 2024 ligt de biomassa van sprot boven B_{trigger} , hoewel de vorige visserijdruk boven F_{MDO} lag en de rekrutering in 2021 en 2022 historisch laag was. Voor het TAC-niveau wacht de Commissie op informatie van de ICES over het niveau van onvermijdelijke bijvangsten van de verschillende haringbestanden in de sprotvisserij.

Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad bevat aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's en onder meer, in de artikelen 3 en 4, flexibiliteitsbepalingen voor bestanden waarvoor respectievelijk voorzorgs- en analytische TAC's gelden. Krachtens artikel 2 van die verordening moet de Raad bij de vaststelling van de TAC's bepalen op welke bestanden de artikelen 3 en 4 niet van toepassing zijn, met name op basis van de biologische toestand van de bestanden. Daarnaast is in artikel 15, lid 9, van de GVB-basisverordening een jaarflexibiliteitsmechanisme ingesteld voor alle bestanden die onder de aanlandingsverplichting vallen. Om te voorkomen dat excessieve flexibiliteit het beginsel van een rationele en verantwoorde exploitatie van de levende mariene biologische rijkdommen ondergraaft en de verwezenlijking van de GVB-doelstellingen bemoeilijkt, moet worden verduidelijkt dat de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 alleen van toepassing zijn wanneer de lidstaten geen gebruik maken van de jaarflexibiliteit waarin artikel 15, lid 9, van de GVB-basisverordening voorziet.

De Commissie stelt ook voor om Verordening (EU) 2023/194 van de Raad te wijzigen met het oog op de vaststelling van een TAC voor kever, waarvoor het visseizoen op 1 november 2023 begint. Het TAC-niveau wordt als “*p.m.*” (pro memorie) geoormerkt in afwachting van de publicatie van het ICES-advies, dat op 9 oktober 2023 wordt verwacht, en van overleg met het Verenigd Koninkrijk.

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden in de Oostzee voor 2024 en tot wijziging van Verordening (EU) 2023/194 wat betreft bepaalde vangstmogelijkheden in andere wateren

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 43, lid 3,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op grond van Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad¹ moeten instandhoudingsmaatregelen worden aangenomen met inachtneming van het beschikbare wetenschappelijke, technische en economische advies, met inbegrip van, waar relevant, verslagen van het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV) en van andere adviesinstanties, en adviezen die zijn ontvangen van adviesraden.
- (2) Het is aan de Raad om de maatregelen aan te nemen voor de vaststelling en de verdeling van de vangstmogelijkheden, inclusief, waar nodig, bepaalde functioneel daarmee verband houdende voorwaarden. Op grond van artikel 16, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 moeten de vangstmogelijkheden worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 2, lid 2, van die verordening genoemde doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB). Op grond van artikel 16, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 moeten de vangstmogelijkheden aan de lidstaten worden toegewezen op een manier die de relatieve stabiliteit van de visserijactiviteiten van iedere lidstaat voor elk visbestand of elke visserij waarborgt.
- (3) De totale toegestane vangsten (TAC's) moeten derhalve, overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1380/2013, worden vastgesteld op basis van de beschikbare wetenschappelijke adviezen, met inachtneming van zowel de biologische en sociaal-economische gevolgen als de verplichting tot billijke behandeling van de visserijsectoren en rekening houdend met de standpunten die kenbaar zijn gemaakt tijdens de raadpleging van de belanghebbenden.
- (4) Bij Verordening (EU) 2016/1139 van het Europees Parlement en de Raad² is een meerjarenplan vastgesteld voor de kabeljauw-, haring- en sprotbestanden in de

¹ Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).

² Verordening (EU) 2016/1139 van het Europees Parlement en de Raad van 6 juli 2016 tot vaststelling van een meerjarenplan voor de kabeljauw-, haring- en sprotbestanden in de Oostzee en de visserijen die

Oostzee en voor de visserijen die die bestanden exploiteren. Dat plan beoogt ervoor te zorgen dat de levende mariene biologische rijkdommen zodanig worden geëxploiteerd dat de populaties van de gevangen soorten zich herstellen tot en zich kunnen handhaven op een niveau dat hoger is dan datgene wat de maximale duurzame opbrengst (MDO) kan opleveren. In Verordening (EU) nr. 1380/2013 is bepaald dat de vangstmogelijkheden voor bestanden die onder specifieke meerjarenplannen vallen, vastgesteld moeten worden overeenkomstig de in die meerjarenplannen vervatte voorschriften.

- (5) Overeenkomstig artikel 4, lid 1, van Verordening (EU) 2016/1139 moeten de vangstmogelijkheden voor de in artikel 1 van die verordening vermelde bestanden zodanig worden vastgesteld dat zo spoedig mogelijk en, geleidelijk toenemend, uiterlijk in 2020 een visserijsterfte op MDO-niveau, uitgedrukt in bandbreedten, wordt bereikt. De vangstbeperkingen voor 2024 voor de betrokken bestanden in de Oostzee moeten derhalve worden vastgesteld overeenkomstig de regels en doelstellingen van het in die verordening vastgestelde meerjarenplan.
- (6) De Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) heeft op 31 mei 2023 zijn jaarlijks advies voor de bestanden in de Oostzee gepubliceerd³.
- (7) Voor bepaalde bestanden beveelt de ICES nulvangsten aan. Echter, indien de TAC's voor die bestanden op het aanbevolen niveau worden vastgesteld, zou de verplichting tot aanlanding van alle vangsten, inclusief bijvangsten van die bestanden in gemengde visserijen, resulteren in het verschijnsel van "choke species" (knelsoorten of verstikkingssoorten). Om een evenwicht te vinden tussen de instandhouding van de visserijen, in het licht van de mogelijk ernstige sociaal-economische gevolgen als dat niet zou gebeuren, en de noodzaak om een goede biologische toestand van die bestanden te bereiken, rekening houdend met de moeilijkheid om alle bestanden in een gemengde visserij op MDO-niveau te bevissen, moeten voor die bestanden specifieke TAC's voor bijvangsten worden vastgesteld. Die TAC's moeten worden vastgesteld op een niveau dat de sterfte voor die bestanden doet afnemen en stimulansen biedt om de selectiviteit te verbeteren en bijvangsten van die bestanden te voorkomen. Ter vermindering van de vangsten van de bestanden waarvoor bijvangst-TAC's zijn vastgesteld, moeten de vangstmogelijkheden voor visserijen waarbij vis uit deze bestanden wordt gevangen, worden vastgesteld op niveaus die de biomassa van kwetsbare bestanden weer op een duurzaam peil helpen brengen. Ook moeten technische en controlemaatregelen die intrinsiek verbonden zijn met de vangstmogelijkheden, worden vastgesteld om illegale teruggooi te voorkomen.
- (8) Volgens de ICES-ramingen ligt de biomassa van het kabeljauwbestand in het oostelijke deel van de Oostzee nog steeds onder het grensreferentiepunt voor paaibiomassa waaronder er sprake kan zijn van een verminderde reproductiecapaciteit (B_{lim}) en is zij nauwelijks toegenomen ten opzichte van 2022. Daarom raadt de ICES voor het vijfde opeenvolgende jaar aan geen kabeljauw in het oostelijke deel van de Oostzee te vangen⁴. In deze omstandigheden is het passend om overeenkomstig artikel 16, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 de gerichte visserij gesloten te houden, de functioneel daarmee verband houdende herstelmaatregelen te handhaven

deze bestanden exploiteren, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2187/2005 van de Raad en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1098/2007 van de Raad (PB L 191 van 15.7.2016, blz. 1).

³ <https://doi.org/10.17895/ices.pub.c.6398177>

⁴ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21820497>

en tegelijk een einde te maken aan de uitzondering op de paaisluitingsperiode voor te sorteren haringvisserijen voor menselijke consumptie, aangezien de gerichte visserij op haring in het centrale deel van de Oostzee zal worden gesloten. Voor onvermijdelijke bijvangsten moeten vangstmogelijkheden op een laag niveau worden vastgesteld waardoor het fenomeen van de verstikingssoorten wordt vermeden.

- (9) Wat het kabeljauwbestand in het westelijke deel van de Oostzee betreft, heeft de ICES, wegens de aanhoudende onzekerheden in het advies, zijn advies⁵ neerwaarts bijgesteld tot een voorzorgsadvies. Nu blijkt dat het bestand zich gedurende het grootste deel van de voorbije 15 jaar onder B_{lim} bevond, en in 2022 zelfs op een historisch dieptepunt. Het voorzorgsadvies voor de vangst is extreem laag. In deze omstandigheden is het passend om overeenkomstig artikel 16, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 de gerichte visserij gesloten te houden, de functioneel daarmee verband houdende herstelmaatregelen te handhaven en tegelijk een einde te maken aan de uitzondering voor te sorteren haringvisserijen voor menselijke consumptie, aangezien de gerichte visserij op haring in het centrale deel van de Oostzee zal worden gesloten. Voorts is het passend de recreatievisserij stop te zetten. Voor onvermijdelijke bijvangsten moeten vangstmogelijkheden op een laag niveau worden vastgesteld waardoor het fenomeen van de verstikingssoorten wordt vermeden.
- (10) Wat zalm in de ICES-deelsectoren 22 tot en met 31 betreft, heeft de ICES zijn nulvangstadvies gehandhaafd, de mogelijkheid om de gerichte zomerkustvisserij voort te zetten beperkt tot ICES-deelsector 31 en zijn vangstadvisie dienovereenkomstig verlaagd⁶. In deze omstandigheden is het passend om overeenkomstig artikel 16, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 het visserijgebied en het niveau van de vangstmogelijkheden aan het ICES-advies aan te passen en de functioneel daarmee verband houdende herstelmaatregelen te handhaven.
- (11) Om de volledige benutting van de vangstmogelijkheden voor de kustvisserij in ICES-deelsector 32 te waarborgen, werd in 2019 voor zalm een beperkte gebiedsflexibiliteit tussen de ICES-deelsectoren 22 tot en met 31 en ICES-deelsector 32 ingevoerd⁷. Gezien de wijzigingen van de vangstmogelijkheden voor deze twee bestanden moet deze flexibiliteit worden gehandhaafd.
- (12) Het verbod op de visserij op zeeforel buiten vier zeemijl gemeten vanaf de basislijnen en de beperking van de bijvangst van zeeforel tot 3 % van de gecombineerde vangst van zeeforel en zalm hebben geholpen om de regelmatig voorkomende onjuiste opgaven van vangsten in de zalmvisserij, die met name als vangsten van zeeforel werden gemeld, aanzienlijk terug te dringen. Daarom is het passend de bestaande beperkingen te handhaven om dergelijke onjuiste opgaven op een laag niveau te houden.
- (13) Maatregelen inzake de recreatievisserij op kabeljauw en zalm en maatregelen voor de instandhouding van de zeeforel- en zalmbestanden mogen geen afbreuk doen aan strengere nationale maatregelen uit hoofde van de artikelen 19 en 20 van Verordening (EU) nr. 1380/2013.
- (14) Voor haring in de Botnische Golf heeft de ICES de biomassa van het bestand neerwaarts bijgesteld tot onder het referentiepunt waaronder specifieke en passende

⁵ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21820494>

⁶ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21820596>

⁷ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21820602>

beheersmaatregelen moeten worden genomen (B_{trigger})⁸. Bovendien is er volgens de ICES een waarschijnlijkheid van 9 % dat het bestand in 2025 onder B_{lim} zal dalen, zelfs bij nulvangst. In die omstandigheden is het passend de gerichte visserij overeenkomstig artikel 4, lid 6, van Verordening (EU) 2016/1139 te sluiten en voor onvermijdelijke bijvangsten vangstmogelijkheden op een laag niveau vast te stellen waardoor het fenomeen van de verstikkingssoorten wordt vermeden.

- (15) Wat haring in het westelijke deel van de Oostzee betreft, raamt de ICES dat de biomassa van het bestand, hoewel zij is toegenomen, slechts 71 % van B_{lim} bedraagt⁹. Voorts blijft de rekrutering historisch laag en zal de biomassa in 2025 naar verwachting niet tot boven B_{lim} herstellen. Daarom raadt de ICES voor het zesde opeenvolgende jaar aan geen haring in het westelijke deel van de Oostzee te vangen. In die omstandigheden is het passend om overeenkomstig artikel 4, lid 6, van Verordening (EU) 2016/1139 de gerichte visserij gesloten te houden en een einde te maken aan de uitzondering voor kleinschalige vissers. Voor onvermijdelijke bijvangsten moeten vangstmogelijkheden op een laag niveau worden vastgesteld waardoor het fenomeen van de verstikkingssoorten wordt vermeden.
- (16) Wat haring in het centrale deel van de Oostzee betreft, gaat de ICES er nu vanuit dat het bestand zich gedurende het grootste deel van de voorbije dertig jaar, en ook recentelijk, onder B_{lim} bevond¹⁰. Bovendien is er een waarschijnlijkheid van 22 % dat het bestand in 2025 onder B_{lim} zal blijven, zelfs bij nulvangst. In die omstandigheden is het passend de gerichte visserij overeenkomstig artikel 4, lid 6, van Verordening (EU) 2016/1139 te sluiten en voor onvermijdelijke bijvangsten vangstmogelijkheden op een laag niveau vast te stellen waardoor het fenomeen van de verstikkingssoorten wordt vermeden.
- (17) Wat haring in de Golf van Riga betreft, bevindt de biomassa zich volgens de ICES-ramingen boven B_{trigger} en ligt de visserijdruk op F_{MDO} ¹¹. Nog volgens de ICES vermengt dit bestand zich met haring uit het centrale deel van de Oostzee. Op basis van de ramingen van de ICES is eerder met deze vermenging rekening gehouden bij de vaststelling van de desbetreffende vangstmogelijkheden. Gezien de toestand van het haringbestand in het centrale deel van de Oostzee mag de hoeveelheid haring uit het centrale deel van de Oostzee die naar de Golf van Riga migreert, echter niet worden toegevoegd aan de TAC voor haring in de Golf van Riga voor 2024. In die omstandigheden is het passend om de vangstmogelijkheden in de hogere bandbreedte vast te stellen en zo overeenkomstig artikel 4, lid 5, punt c), van Verordening (EU) 2016/1139 de jaarlijkse schommelingen tot ten hoogste 20 % te beperken.
- (18) Wat schol betreft, wordt kabeljauw volgens de ICES gevangen als bijvangst in de scholvisserij¹². Bovendien is het teruggooipercentage van schol aanzienlijk toegenomen. Het is dan ook passend met deze factoren rekening te houden en de vangstmogelijkheden voor schol dienovereenkomstig vast te stellen.
- (19) Voor sprot gaat de ICES ervan uit dat de biomassa weliswaar boven B_{trigger} ligt, maar dat er sinds 2014 geen sterke rekrutering heeft plaatsgevonden. Bovendien schat de

⁸ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21820521>

⁹ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21907944>

¹⁰ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.23310368>

¹¹ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21820512>

¹² <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21820533> en <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21820539>

ICES dat de rekrutering in 2021 en 2022 zelfs historisch laag was¹³. Voorts gaat het bij de sprotvisserij vaak om gemengde visserijen met haring. Het is dan ook passend met deze factoren rekening te houden en de vangstmogelijkheden voor sprot dienovereenkomstig vast te stellen.

- (20) De bij deze verordening vastgestelde vangstmogelijkheden moeten worden gebruikt overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad¹⁴, en met name artikel 33 betreffende de registratie van de vangsten en de visserijinspanning en artikel 34 betreffende de toezending aan de Commissie van gegevens over de uitputting van de vangstmogelijkheden. Daarom moeten in deze verordening de codes worden vermeld die de lidstaten moeten gebruiken wanneer zij gegevens aan de Commissie toezenden over de aangelande hoeveelheden van bestanden die onder deze verordening vallen.
- (21) Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad¹⁵ bevat aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's en onder meer, in de artikelen 3 en 4, flexibiliteitsbepalingen voor bestanden waarvoor voorzorgs- en analytische TAC's gelden. Krachtens artikel 2 van die verordening moet de Raad bij de vaststelling van de TAC's bepalen op welke bestanden de artikelen 3 en 4 niet van toepassing zijn, met name op basis van de biologische toestand van de bestanden. Daarnaast is in artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 een jaarflexibiliteitsmechanisme ingesteld voor alle bestanden die onder de aanlandingsverplichting vallen. Om te voorkomen dat excessieve flexibiliteit het beginsel van een rationele en verantwoorde exploitatie van de levende mariene biologische rijkdommen ondergraaft, een belemmering vormt voor de verwezenlijking van de doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid en tot een verslechtering van de biologische toestand van de bestanden leidt, moet expliciet worden bepaald dat artikel 3, lid 2, artikel 3, lid 3, en artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 alleen op analytische TAC's van toepassing zijn wanneer geen gebruik wordt gemaakt van de jaarflexibiliteit waarin artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 voorziet.
- (22) De biomassa van kabeljauw in het oostelijke deel van de Oostzee, kabeljauw in het westelijke deel van de Oostzee, haring in het westelijke deel van de Oostzee en haring in het centrale deel van de Oostzee ligt onder B_{lim} . De biomassa van het haringbestand in de Botnische Golf ligt onder $B_{trigger}$ en zal naar verwachting in 2024 zeer dicht bij B_{lim} komen. Voor al deze bestanden worden in 2024 alleen bijvangsten en wetenschappelijke visserij toegestaan. Daarom, en gezien de relatief geringe veerkracht van het ecosysteem van de Oostzee, hebben de lidstaten die een quotumaandeel in de betrokken TAC's hebben, toegezegd de jaarflexibiliteit waarin artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 voorziet, in 2024 niet op die bestanden toe te passen, zodat de vangsten in 2024 niet groter zullen zijn dan de betrokken TAC's. Voorts ligt de biomassa van vrijwel alle rivierbestanden van zalm in de ICES-deelsectoren 22-30 onder het grensreferentiepunt voor de productie van

¹³ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21820581>

¹⁴ Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een controleregeling van de Unie die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008 en (EG) nr. 1342/2008 en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006 (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1).

¹⁵ Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad van 6 mei 1996 tot invoering van aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's en quota (PB L 115 van 9.5.1996, blz. 3).

smolt (R_{lim}) en worden in 2024 alleen bijvangsten en wetenschappelijke visserij toegestaan. Daarom hebben de betrokken lidstaten voor 2024 eenzelfde toezegging gedaan voor de jaarflexibiliteit voor zalmvangsten in het hoofdbekken.

- (23) [*placeholder for “Norway pout”* – Bij Verordening (EU) 2023/194 van de Raad¹⁶ zijn de vangstmogelijkheden voor kever vastgesteld tot en met 31 oktober 2023 in ICES-sector 3a, de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van deelgebied 4 en de wateren van het Verenigd Koninkrijk van 2a. Het visseizoen voor kever loopt van 1 november tot en met 31 oktober. Om de start van de visserij op 1 november 2023 mogelijk te maken moet, op basis van nieuw wetenschappelijk advies en na overleg met het Verenigd Koninkrijk, een voorlopige TAC voor kever in ICES-sector 3a, de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van deelgebied 4 en de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a worden vastgesteld voor de periode van 1 november 2023 tot en met 31 december 2023. Die voorlopige TAC moet worden vastgesteld in overeenstemming met het op 9 oktober 2023 gepubliceerde ICES-advies¹⁷.]
- (24) [*placeholder for other modifications*].
- (25) Verordening (EU) 2023/194 moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (26) Om een onderbreking van de visserijactiviteiten te voorkomen, moeten de bepalingen van deze verordening die betrekking hebben op de Oostzee, met ingang van 1 januari 2024 van toepassing zijn. Deze verordening moet evenwel van 1 november 2023 tot en met 31 oktober 2024 van toepassing zijn op kever in ICES-sector 3a, de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 4 en de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a, omdat dat het visseizoen voor kever is. Gezien de urgentie moet deze verordening onmiddellijk na de bekendmaking ervan in werking treden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1 **Onderwerp**

Deze verordening stelt voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden in de Oostzee de vangstmogelijkheden voor 2024 vast en wijzigt sommige bij Verordening (EU) 2023/194 vastgestelde vangstmogelijkheden in andere wateren.

¹⁶ Verordening (EU) 2023/194 van de Raad van 30 januari 2023 tot vaststelling, voor 2023, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot vaststelling, voor 2023 en 2024, van dergelijke vangstmogelijkheden voor bepaalde diepzeevisbestanden (PB L 28 van 31.1.2023, blz. 1).

¹⁷ [*Placeholder for ICES advice due to be published on 9 October 2023*].

Artikel 2 **Toepassingsgebied**

1. Deze verordening is van toepassing op vissersvaartuigen van de Unie die actief zijn in de Oostzee.
2. Zij is tevens van toepassing op de recreatievisserij indien in de toepasselijke bepalingen uitdrukkelijk naar deze visserij wordt verwezen.

Artikel 3 **Definities**

Voor de toepassing van deze verordening gelden de definities van artikel 4 van Verordening (EU) nr. 1380/2013.

Daarnaast gelden de volgende definities:

- (1) “deelsector”: een deelsector van de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) in de Oostzee als gedefinieerd in bijlage III bij Verordening (EG) nr. 218/2009 van het Europees Parlement en de Raad¹⁸;
- (2) “totale toegestane vangst” (TAC):
 - (a) in visserijen die onder de in artikel 15, leden 4 tot en met 7, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 bedoelde vrijstelling van de aanlandingsverplichting vallen: de hoeveelheid vis die elk jaar van elk bestand mag worden aangeland;
 - (b) in alle overige visserijen: de hoeveelheid vis die elk jaar van elk bestand mag worden gevangen;
- (3) “quotum”: een gedeelte van de TAC dat is toegewezen aan de Unie, aan een lidstaat of aan een derde land;
- (4) “recreatievisserij”: niet-commerciële visserijactiviteiten waarmee mariene biologische rijkdommen worden geëxploiteerd voor recreatieve, toeristische of sportieve doeleinden;
- (5) “analytische beoordeling”: een kwantitatieve evaluatie van trends voor een bepaald bestand op basis van gegevens over de biologie en de exploitatie van dat bestand, ook gebaseerd op benaderende waarden, die blijkens wetenschappelijke toetsing van toereikende kwaliteit zijn om de basis te vormen voor wetenschappelijke adviezen;
- (6) “analytische TAC”: een TAC waarvoor een analytische beoordeling beschikbaar is.

¹⁸ Verordening (EG) nr. 218/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de verstrekking van statistieken van de nominale vangsten van lidstaten die in het noordoostelijke gedeelte van de Atlantische Oceaan vissen (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 70).

HOOFDSTUK II

VANGSTMOGELIJKHEDEN

Artikel 4

TAC's en toewijzingen

De TAC's, quota en, in voorkomend geval, de functioneel daarmee verband houdende maatregelen zijn opgenomen in de bijlage.

Artikel 5

Bijzondere bepalingen inzake de toewijzing van vangstmogelijkheden

1. De vangstmogelijkheden worden overeenkomstig deze verordening over de lidstaten verdeeld zonder afbreuk te doen aan:
 - (a) uitwisselingen van vangstmogelijkheden op grond van artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
 - (b) kortingen en nieuwe toewijzingen op grond van artikel 37 van Verordening (EG) nr. 1224/2009;
 - (c) extra aanlandingen die worden toegestaan op grond van artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 of artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
 - (d) hoeveelheden die worden ingehouden overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 of overgedragen op grond van artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
 - (e) verlagingen uit hoofde van de artikelen 105, 106 en 107 van Verordening (EG) nr. 1224/2009.
2. Bestanden waarvoor voorzorgs- of analytische TAC's gelden in het kader van het meerjarenbeheer van de TAC's en quota waarin Verordening (EG) nr. 847/96 voorziet, zijn vermeld in de bijlage bij deze verordening.
3. Tenzij anders vermeld in de bijlage bij deze verordening, is artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 van toepassing op bestanden waarvoor een voorzorgs-TAC is vastgesteld, en zijn artikel 3, leden 2 en 3, en artikel 4 van die verordening van toepassing op bestanden waarvoor een analytische TAC is vastgesteld.
4. De artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 zijn niet van toepassing wanneer een lidstaat gebruikmaakt van de jaarflexibiliteit waarin artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 voorziet.

Artikel 6

Voorwaarden voor het aanlanden van vangsten en bijvangst

Voor de toepassing van de afwijking van de verplichting om vangsten op de betrokken quota af te boeken, waarin artikel 15, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 voorziet, worden de in dat artikel bedoelde bestanden van niet-doelsoorten die zich binnen biologisch veilige grenzen bevinden, in de bijlage bij deze verordening genoemd.

Artikel 7

Sluitingen ter bescherming van paaiende kabeljauw

1. Van 1 mei tot en met 31 augustus is het verboden om met welk vistuig dan ook te vissen in de deelsectoren 25 en 26.
2. Het in lid 1 neergelegde verbod geldt niet voor:
 - (a) visserijactiviteiten die uitsluitend ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek worden verricht, mits dat onderzoek wordt uitgevoerd overeenkomstig artikel 25 van Verordening (EU) 2019/1241;
 - (b) vissersvaartuigen van de Unie van minder dan 12 meter lengte over alles die vissen met kieuwnetten, warnetten of schakelnetten, met geankerde beugen, beuglijnen, vrije beuglijnen, handlijnen en peuren of soortgelijk passief vistuig in gebieden met een waterdiepte van minder dan 20 meter volgens de coördinaten op de officiële zeekaarten van de bevoegde nationale autoriteiten.
3. Het is van 15 januari tot en met 31 maart verboden met welk vistuig dan ook te vissen in de deelsectoren 22 en 23 en van 15 mei tot en met 15 augustus in deelsector 24.
4. Het in lid 3 neergelegde verbod geldt niet voor:
 - (a) visserijactiviteiten die uitsluitend ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek worden verricht, mits dat onderzoek wordt uitgevoerd overeenkomstig artikel 25 van Verordening (EU) 2019/1241;
 - (b) vissersvaartuigen van de Unie van minder dan 12 meter lengte over alles die vissen met kieuwnetten, warnetten of schakelnetten, met geankerde beugen, beuglijnen, vrije beuglijnen, handlijnen en peuren of soortgelijk passief vistuig in gebieden met een waterdiepte van minder dan 20 meter volgens de coördinaten op de officiële zeekaarten van de bevoegde nationale autoriteiten;
 - (c) vissersvaartuigen van de Unie die met dreggen vissen op tweekleppige weekdieren in deelsector 22 in gebieden met een waterdiepte van minder dan 20 meter volgens de coördinaten op de officiële zeekaarten van de bevoegde nationale autoriteiten.
5. Kapiteins van vissersvaartuigen van de Unie als bedoeld in lid 2, punt b), en lid 4, punten b) en c), zorgen ervoor dat hun visserijactiviteit te allen tijde door de controleautoriteiten van de bevoegde lidstaat kan worden gemonitord.

Artikel 8

Maatregelen betreffende de recreatievisserij op kabeljauw in de deelsectoren 22 tot en met 26

Recreatievisserij op kabeljauw is verboden in de deelsectoren 22 tot en met 26.

Artikel 9

Maatregelen betreffende de recreatievisserij op zalm in de deelsectoren 22 tot en met 31

1. Recreatievisserij op zalm is verboden in de deelsectoren 22 tot en met 31. Elk incidenteel gevangen zalmexemplaar wordt onmiddellijk weer in zee vrijgelaten.
2. In afwijking van lid 1 is de recreatievisserij op zalm toegestaan onder de volgende cumulatieve voorwaarden:

- (a) per recreatievisser mag per dag niet meer dan één zalmexemplaar met ingeknipte vetvin worden gevangen en aan boord worden gehouden;
 - (b) na het vangen van de eerste zalm met ingeknipte vetvin stopt de recreatievisser de visserij op zalm voor de rest van de dag;
 - (c) alle exemplaren van alle vissoorten aan boord moeten in gehele staat worden aangeland.
3. Nog in afwijking van lid 1 is de recreatievisserij op zalm in deelsector 31 van 1 mei tot en met 31 augustus toegestaan in gebieden binnen vier zeemijl gemeten vanaf de basislijnen.
4. Dit artikel geldt onverminderd strengere nationale maatregelen uit hoofde van de artikelen 19 en 20 van Verordening (EU) nr. 1380/2013.

Artikel 10

Maatregelen voor de instandhouding van de zeeforel- en zalmbestanden in de deelsectoren 22 tot en met 32

1. In de deelsectoren 22 tot en met 32 mogen vissersvaartuigen van de Unie niet vissen op zeeforel buiten vier zeemijl gemeten vanaf de basislijnen. Bij het vissen op zalm buiten vier zeemijl gemeten vanaf de basislijnen in deelsector 32 mogen bijvangsten van zeeforel op geen enkel moment aan boord of bij aanlanding na elke visreis meer bedragen dan 3 % van de totale zalm- en zeeforelvangst.
2. Het is verboden om in de deelsectoren 22 tot en met 31 met beuglijnen op zeeforel of zalm te vissen buiten vier zeemijl gemeten vanaf de basislijnen.
3. Dit artikel geldt onverminderd strengere nationale maatregelen uit hoofde van de artikelen 19 en 20 van Verordening (EU) nr. 1380/2013.

Artikel 11

Toezening van gegevens

Lidstaten die op grond van de artikelen 33 en 34 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 gegevens over hoeveelheden van bestanden die gevangen of aangeland zijn, aan de Commissie toezenden, gebruiken daarvoor de bestandscodes in de bijlage bij deze verordening.

HOOFDSTUK III

SLOTBEPALINGEN

Artikel 12

Wijziging van Verordening (EU) 2023/194

Verordening (EU) 2023/194 wordt als volgt gewijzigd:

- (1) In deel B van bijlage IA wordt de tabel met de vangstmogelijkheden voor kever (*Trisopterus esmarkii*) in ICES-sector 3a, de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 4 en de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a vervangen door:

“

Soort:		Kever en geassocieerde bijvangsten		Gebied: 3a; wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van 4; wateren van het Verenigd Koninkrijk van 2a (NOP/2A3A4.)	
		<i>Trisopterus esmarkii</i>			
Jaar	2023		2024		Analytische TAC Artikel 3, leden 2 en 3, van Verordening (EG) nr. 847/96 is niet van toepassing. Artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 is niet van toepassing.
Denemarken	46 929	(¹)(³)	<i>pro memorie</i>	(¹)(⁶)	
Duitsland	9	(¹)(²)(³)	(<i>p.m.</i>)	(¹)(²)(⁶)	
Nederland	35	(¹)(²)(³)	p.m.	(¹)(²)(⁶)	
Unie	46 973	(¹)(³)	p.m.	(¹)(⁶)	
Verenigd Koninkrijk	11 439	(²)(³)	p.m.	(²)(⁶)	
Noorwegen	0	(⁴)	p.m.	(⁴)	
Faeröer	0	(⁵)	p.m.	(⁵)	
TAC	58 412				
(1)	Maximaal 5 % van het quotum mag bestaan uit bijvangsten van schelvis en wijting (OT2/*2A3A4). Overeenkomstig deze bepaling op het quotum in mindering gebrachte bijvangsten van schelvis en wijting en overeenkomstig artikel 15, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 op het quotum in mindering gebrachte bijvangsten van soorten mogen samen niet hoger zijn dan 9 % van het quotum.				
(2)	De quota mogen alleen worden gevangen in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van 2a, 3a en 4.				
(3)	Mag alleen worden gevangen van 1 november 2022 tot en met 31 oktober 2023.				
(4)	Er moet een sorteerrooster worden gebruikt.				
(5)	Er moet een sorteerrooster worden gebruikt. Met inbegrip van maximaal 15 % onvermijdelijke bijvangsten (NOP/*2A3A4), die op dit quotum in mindering moeten worden gebracht.				
(6)	Mag worden gevangen van 1 november 2023 tot en met 31 oktober 2024.				

”.

(2) [placeholder].

Artikel 13 Inwerkingtreding en toepassing

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing van 1 januari tot en met 31 december 2024.

In afwijking van de tweede alinea geldt het volgende:

- (a) artikel 12, punt 1), is van toepassing van 1 november 2023 tot en met 31 oktober 2024;
- (b) [placeholder].

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter